

Sygn. akt I CNP 14/12

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lipca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski

w sprawie ze skargi J. A. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 7 stycznia 2010 r., wydanego w sprawie

z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej w P.

przeciwko J. A.

o wydanie nieruchomości,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 lipca 2012 r.,

skargę odrzuca.

Uzasadnienie

Pozwany J. A. złożył skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, tj. wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 7 stycznia 2010 r., którym oddalono apelację od wyroku Sądu Rejonowego w P. z dnia 26 września 2008 r. Sąd pierwszej instancji nakazał nim skarżącemu, aby wydał powódce Spółdzielni Mieszkaniowej w P. część nieruchomości gruntowej o wymiarach 11,5 m od strony wschodniej, 29,5 m od strony północnej i 39 m od strony zachodnio-południowej o powierzchni 230 m² z działki ewidencyjnej 468/7 według oznaczenia szkicu sytuacyjnego opracowanego przez geodetę uprawnionego K. J. z czerwca 2004 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego merytorycznego orzeczenia w zasadzie sądu drugiej instancji i wyjątkowo - w przypadku określonym w art. 424¹ § 2 k.p.c. - sądu pierwszej instancji, kończącego postępowanie w sprawie, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Skarga jest nie tylko środkiem nowym, ale i wyjątkowym. Zasadą bowiem jest, że prawomocność, tworzy nowy stan prawny pomiędzy stronami albo *erga omnes*, jak też sanuje wszelkie ewentualne naruszenia prawa, którymi orzeczenie jest dotknięte. Z tego względu jest środkiem wysoce sformalizowanym i wszystkie jej wymagania konstrukcyjne określone w art. 424⁵ § 1 k.p.c. należy interpretować ściśle.

Do tej kategorii wymagań należy uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Uwzględnienie bowiem skargi i stwierdzenie, że prawomocne orzeczenie jest niezgodne z prawem, ma charakter prejudykatu, gdyż stwarza możliwość dochodzenia od państwa odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez jego wydanie. Spełnienie tego wymagania polega na wskazaniu rodzaju i rozmiaru

szkody. Wywód ten powinien także zawierać informację dotyczącą czasu jej powstania oraz określać związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem. Nie jest spełnieniem tego wymagania odwołanie się do szkody niesprecyzowanej, hipotetycznej, czy też mogącej powstać w przyszłości (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006 nr 1, poz. 16, z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141 i z dnia 27 października 2005 r., V CNP 28/05, niepublikowane). W skardze nie spełniono tego wymagania, gdyż nie określono ani rodzaju, ani rozmiaru szkody. Poza tym wynika z niej, że w zasadzie jest to szkoda przyszła.

Zasygnalizowane wymaganie jest elementami konstrukcyjnym skargi i dlatego brak ten jest nieusuwalny w trybie właściwym dla naprawiania braków formalnych pism procesowych.

Z tych względów skarga podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).